

Apostladagen 20180701 Mariakyrkan

1 Tim 1:12-17

Paulus är glad, fylld av tacksamhet när han tänker tillbaka på livet. Han säger: *Jag tackar honom som har gett mig kraft, Kristus Jesus, vår herre,*

Paulus hade kommit in i Guds kraftfält. Han hade fått hämta styrka hos Herren, av hans oerhörda kraft. Ef 6:10.

Men vad är det som har en sådan kraft? Paulus själv får svara på den frågan:

I Rom 1:16 skriver han: *Evangeliet är en Guds kraft som räddar var och en som tror.*

Och i 1 Kor 1:18 sägs att *Talet om korset är ... för oss som räddas en Guds kraft.*

Paulus tackar sin Herre och mästare Jesus för all den kraft som han fått ta emot av Jesus. Han kallar Jesus för Kristus, ett grekiskt ord Christós som betyder just "den Smorde". Det är i sin tur en översättning av det hebreiska Masíaḥ. alltså den utlovade Messias: Men han kallar även Jesus för vår Herre, som är en omskrivning av Gudsnamnet i det gamla testamentet.

I sin tacksägelsebön tackar han *för att han fann mig värd förtroende och tog mig i sin tjänst, mig som förut var en hädare och hänsynslös förföljare.*

Paulus gör ingen hemlighet av sitt tidigare liv. Till Galaterna skriver han: *Ni har ju hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den. I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska*

jämnåriga, ivrigare än någon annan hävdade jag traditionen från våra fäder.

Men denne förföljare fick uppleva förvandlingen av Jesus. Det hände när han var på väg till Damaskus för att tillfångata kristna bekännare. Jag väljer att läsa ett längre avsnitt ur Apostlagärningarnas berättelse i 9:3-22 som beskriver Pauli omvändelse: *Men när Saulus på sin resa närmade sig Damaskus omgavs han plötsligt av ett bländande ljussken från himlen.*

Han föll till marken och hörde en röst som sade till honom: "Saul, Saul, varför förföljer du mig?" Han frågade: "Vem är du, herre?" — "Jag är Jesus, den som du förföljer. Stig upp och gå in i staden, så får du veta vad du skall göra." Hans reskamrater stod förstummade; de hörde rösten men såg ingen. Saul reste sig upp, men fast hans ögon var öppna kunde han inte se. De tog honom då vid handen och ledde honom in i Damaskus. Under tre dagar var han blind, och han varken åt eller drack.

I Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Till honom sade Herren i en syn: "Ananias!" Han svarade: "Ja, herre." Herren sade: "Gå genast till Raka gatan, och fråga i Judas hus efter en som heter Saul och är från Tarsos. Han ber, och i en syn har han sett en man som heter Ananias komma in och lägga sina händer på honom för att han skall se igen." — "Herre", svarade Ananias, "jag har hört från många håll om den mannen och allt ont han har gjort mot dina heliga i Jerusalem. Och nu är han här med fullmakt från överstepräster

att gripa alla som åkallar ditt namn.” Men Herren sade till honom: ”Gå, honom har jag utvalt till mitt redskap. Han skall föra ut mitt namn till hedningar och kungar och Israels folk, och jag skall låta honom veta hur mycket han måste lida för mitt namns skull.” Ananias gav sig i väg och gick till Judas hus. Han lade sina händer på Saul och sade: ”Saul, min broder! Herren själv, Jesus, som visade sig för dig på vägen hit, har sänt mig för att du skall få tillbaka din syn och fyllas av helig ande.” Då var det som om fjäll hade fallit från Sauls ögon, och han kunde se igen. Han lät genast döpa sig, och när han hade ätit återfick han krafterna. Han stannade några dagar hos lärjungarna i Damaskus och började genast förkunna i synagogorna att Jesus är Guds son. Alla som hörde honom häpnade och sade: ”Var det inte han som i Jerusalem ville förgöra alla som åkallar Jesu namn? Har han inte kommit hit för att gripa dem och ställa dem inför översteprästerne?” Men Saul uppträdde med allt större kraft och gjorde judarna i Damaskus svarslösa när han bevisade att Jesus är Messias.

Förföljaren hade blivit en Kristi efterföljare. Han hade fått uppleva att *Vår herres nåd har överflödat, med tro och kärlek i Kristus Jesus.*

Paulus hade fått erfara hur nåden räckte för honom, hur liksom den bara flödade över. Nåden täckte över alla hans synder. Det var inte kört för honom. Han blev fullständigt förlåten. Hela hans liv blev förvandlat när Jesus tog sin boning i honom. Jag undrar om Paulus levte

i dag om han hade kunnat bli antagen till tjänst i Svenska kyrkan med det belastningsregister som han hade.

Paulus hade fått en erfarenhet av hur Gud är när han skriver:

Detta är ett ord att lita på och värt att helt ta till sig, Kristus Jesus har ju kommit till världen för att rädda syndare.

I den gamla bibelöversättningen stod det: *Det är ett fast ord och i allo värt att mottagas, att Kristus Jesus har kommit i världen för att frälsa syndare.*

Guds ord är att lita på. Det Gud har sagt det står fast i alla tider. Jesus säger att *himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå.* Gud håller det han i sitt ord har lovat.

När Jesus vandrade här på jorden så heter det om honom att *Människosonen har kommit för att söka efter det som var förlorat och rädda det.” Luk 19:10*

Jesus är likadan i dag. Det finns ingen människa som står utanför Jesu möjligheter, att av en misslyckad människa kunna göra ett Guds barn. Paulus själv är ett exempel på detta, han säger att han är den störste bland syndare, eftersom han förföljt de kristna. Även om en människa som förhånat och förlöjligat den kristna tron, även om hon gång på gång mobbat de kristna, så finns det en möjlighet att få förlåtelse av Jesus. Om vi upptäcker någon som gör motstånd mot kristen tro eller Kristi kyrka så ska vi inte ge tillbaka med samma mynt utan vi ska göra som de förföljda på Paulus tid knäppa samman våra händer i bön för de som förföljer. Det till synes

omöjliga kan bli möjligt att av en förföljare kan det göras en efterföljare.

Paulus vittnar om denna förvandling när han säger:

Men jag mötte förbarmande, och det för att Kristus Jesus skulle kunna visa allt sitt tålamod på mig som den förste, urtypen för dem som skall komma till tro på honom och vinna evigt liv.

Han menade att kunde han få ta emot Jesus i sitt liv, ja då var det möjligt även för alla andra människor. Han hade funnit vägen till tro på Jesus.

Det började med att Paulus blev upplyst av Jesus om att han handlat fel i sitt liv. Sen läste vi att Paulus bad till Jesus, i hans fall så bad han hela tre dygn till Jesus om nåd och förlåtelse. När Jesus ville skänka Paulus nåd och förlåtelse så skickar Jesus till honom sitt sändebud Ananias som lägger sina händer på honom och nådens stora under sker. Paulus fick föras till den levande tron.

Det här bar honom under resten av hela hans liv.

Lovsången och glädjen flödar fram och han prisar Herren.

Evighetens konung, oförgänglig, osynlig, den ende Guden — hans är äran och härligheten i evigheters evighet, amen.

Här hör du beskrivningarna på Gud och Jesus:

Evighetens konung, Jesus har all makt i himmel och på jord, han är konungarnas konung och Herrarnas Herre, hans rike är ett evigt rike.

Han är *oförgänglig*. Döden kunde inte vinna någon seger över Jesus. På den tredje dagen uppstod han från de döda. Han är den som evigt lever.

Han är *osynlig*. Han har lämnat jorden och finns nu i himmelen, där han ber för oss. Han har omsorg om oss alla. Därför kan man säga om honom att han är likadan i dag.

Han är *den ende Guden*. Det finns många Gudar här på jorden som människor sätter förtröstan till. Men Gud är den ende Guden som förmår att frälsa en människa och ge henne ett evigt liv.

Därför ger vi Gud all ära och härlighet. Vi bekänner av hela vårt hjärta att det är denne Gud som vi vill tro på.